

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov vedrørende Behandlingen af Dødsboer efter russiske Statsborgere, der dø i Danmark, og danske Statsborgere, der dø i Rusland.

Mødet hævet Kl. 1⁵⁵.

6te Møde.

Fredag den 17. Oktober, Kl. 1^{1/2}.

Formanden: Ved tvende Skrivelser af 15. ds. meddeler Ministeren for Handel og Søfart, at han her i Tinget ønsker at fremsætte:

*Forslag til Lov om Banker og
Forslag til Lov om Sparekasser.*

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om en livsvarig årlig Hædersgave til Deltagerne i Kampen for Fædrelandet i Aaret 1864

i den Form, hvori dette Lovforslag nu er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved.

Før vi gaar over til Dagsordenen, giver jeg Ministeren for Handel og Søfart Lejlighed til at fremsætte de to anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Idet jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Landsting dels Forslag til Lov om Sparekasser, dels Forslag til Lov om Banker, skal jeg tillade mig at minde om, at Tilsynet med Sparekasserne i Henhold til kgl. Resolution er overgaaet til Handelsministeriet. Naar denne Overgang, som er et Led i de Planer, Regeringen har med Hensyn til Omlægning af Forretningerne, er sket allerede nu, er Grunden dertil, at man har anset det for ønskeligt, at begge disse Lov-

forslag blev fremsat af den samme Minister, som senere skulde føre dem ud i Livet. Overførelsen af Sparekasserne til Handelsministeriet, der i Forvejen har Bankerne under sin Ressort, er atter begrundet i den Opfattelse, at de to Arter af Pengeinstitutter har overordentlig mange Berøringspunkter, og at de Anliggender, hvor deres Interesser kolliderer eller menes at kolliderer, er af en saadan Beskaffenhed, at de bør afgøres af det samme Ministerium, baade fordi alle Synspunkter bedst kan sammenholdes der, og fordi man derved faar en større Sikkerhed for, at foreliggende Spørgsmaal virkelig faar en Afgørelse og ikke trækkes utilbørligt længe ud. Det er dernæst min Opfattelse, at den Interessekonflikt, der menes at være mellem Banker og Sparekasser, er mere tænkt end virkelig. Jeg holder mig overbevist om, at jo mere det kan lykkes at faa de to Arter af Pengeinstitutter til at dyrke deres særegne Formaal, des bedre vil de trives hver for sig, og des sjældnere vil deres Interesser i Virkeligheden vise sig modstridende. Det stemmer ganske med denne Tankegang, at den Brod mod Bankerne, som fandtes i Kommissionens Sparekasselovforslag, i Fjor er bortfaldet ved Landstingets Behandling af Forslaget.

De to foreliggende Lovforslag vil efter min Opfattelse, hvis de gennemføres, være i høj Grad egnede til at sikre den fremtidige Udvikling af de to Arter af Pengeinstitutter, hver i sin Retning. Den Delingslinie, der her er angivet mellem Bank- og Sparekassevirksomhed, er tydelig nok til, at den i Tidens Løb kan bevirke den endelige Adskillelse, og dog jør den ikke skarpere end, at de lokale Sparekasser og Banker, hvis Eksistensmuligheder jeg anser det for overordentlig magtpaaliggende at bevare, med al Ro kan arbejde videre paa det foreliggende Grundlag. Hvor magtpaaliggende det end kan være, at Sparekasser og Banker søger fremtidig at udvikle sig hver i sin Retning — en Udvikling, som i de store Byer allerede maa siges at være i det væsentligste fuldbyrdet —, bør det erkendes, at Forholdene her i Landet ikke er store nok til, at man kan forlange Adskillelsen gennemført fuldstændig skarpt. Jeg vilde endogsaa anse det for et kulturelt Tilbageskridt, hvis vore Provinssparekasser ikke kunde fortsætte deres Udlaansvirksomhed i omtrent uforandret Omfang, idet de kun undtagelsesvis kommer for langt ind paa det bankmæssige Omraade, og jeg vilde anse det for en Fare, om de smaa Provinssbanker ikke